

FEJÉR MEGYEI KORMÁNYHIVATAL
KORMÁNYPEGBÍZOTT

Iktatószám: FE/02/795-1/2022.
Ügyintéző: dr. Ivanits Viktor Miklós
Tel: 06-22-514-784

Tárgy: Törvényességi felhívás
Hivatkozási szám: -
Melléletek száma:-

**Tordas Község Önkormányzat
Képviselő-testülete**

Tordas

Szabadság utca 87.
2463

**Tisztelt Polgármester Úr!
Tisztelt Képviselő-testület!**

A „*Magyarország helyi önkormányzatairól*” szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: **Mötv.**) 132. § (1) bekezdés a) pontjában és (3) bekezdés b)-c) pontjában biztosított hatáskörömben eljárva az alábbi

törvényességi felhívással

élek Tordas Község Önkormányzat Önkormányzat Képviselő-testületének (a továbbiakban: Képviselő-testület) „*az állatok tartásáról*” szóló 9/2009. (IX. 9.) számú rendelete (a továbbiakban: **Ör.**) vonatkozásában.

I.

1. Magyarország Alaptörvényének (a továbbiakban: Alaptörvény) 32. cikk (1) bekezdésének a) pontja, valamint (2) bekezdése az alábbiakat rögzíti:

„32. cikk

(1) A helyi önkormányzat a helyi közügyek intézése körében törvény keretei között
a) rendeletet alkot;

(...)

(2) Feladatkörében eljárva a helyi önkormányzat törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, illetve törvényben kapott felhatalmazás alapján önkormányzati rendeletet alkot.”

„*A jogalkotásról*” szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: **Jat.**) 5. § (8) bekezdése kifejezetten előírja, hogy a törvényi felhatalmazás alapján a jogalkotási felhatalmazás jogosultjának kötelessége a jogszabály megalkotása. A *Jat.* nevezett szakasza értelmében a „felhatalmazás jogosultja a jogszabályt köteles megalkotni, feltéve, hogy a felhatalmazást adó jogszabályból kifejezetten más nem következik.”

A Kúria Önkormányzati Tanácsa több határozatában is foglalkozott a jogalkotási kötelezettség, felhatalmazás kérdéskörével. A **Köf.5046/2012/6. számú határozatában** kimondta, hogy a hatályos jogalkotási felhatalmazás címzettje nem mérlegelheti azt, hogy egy törvényből eredő szabályozási kötelezettségének eleget tesz-e vagy sem. A jogalkotás címzettjének ebben az esetben kötelező az adott tárgykörben megfelelő szintű szabályozást kialakítania.

„*Az állatok védelméről és kíméletéről*” szóló 1998. évi XXVIII. törvény (a továbbiakban: **Ávt.**) 49. § (5)-(6) bekezdése az alábbiakat rögzíti:

„49. § (...) (5) Felhatalmazást kap a települési, fővárosban a kerületi önkormányzat képviselő-testülete, illetve a fővárosi önkormányzat által közvetlenül igazgatott terület tekintetében a fővárosi önkormányzat közgyűlése, hogy az ebrendészeti hozzájárulás mértékét, kiszabásának feltételeit, a kedvezmények, mentességek körét, illetve a megfizetésének szabályait rendeletben határozza meg.

„(6) Felhatalmazást kap a települési, fővárosban a kerületi önkormányzat képviselő-testülete, illetve a fővárosi önkormányzat által közvetlenül igazgatott terület tekintetében a fővárosi önkormányzat közgyűlése, hogy a kedvtelésből tartott állatok tartásának szabályait rendeletben határozza meg.”

A Képviselő-testület alkotott rendeletet az Ávt. 49. § (5) bekezdésében rögzített felhatalmazás alapján az *ebrendészeti hozzájárulás tárgykörében* – a 10/2015. (VIII. 28.) önkormányzati rendelet jelenleg is hatályos –, azonban **„a kedvtelésből tartott állatok tartásának szabályait” is köteles lett volna az Ávt. 49. § (6) bekezdésében – azaz törvényben – rögzített felhatalmazás alapján meghatározni.**

A törvényben rögzített jogalkotási felhatalmazás (kötelezettség) olyan szabályozási tárgykör, amely nem terjeszthető ki az *„állatok tartásáról”* szülő rendelet megalkotására, erre hivatkozással a jelenlegi jogszabályi környezetben nem alkotható önkormányzati rendelet. Így az Ör. címe nem egyeztethető össze az Ávt. 49. § (6) bekezdésében rögzített rendeletalkotási felhatalmazással.

„A jogszabályszerkesztésről” szülő 61/2009. (XII. 14.) IRM rendelet (a továbbiakban: JsZR.) 10. § (1) bekezdése határozza meg ugyanis a jogszabály címére vonatkozó alapvető rendelkezéseket. Ennek értelmében az önkormányzati rendelet *„címében a jogszabály tárgyát vagy tartalmának lényegét kell röviden megjelölni úgy, hogy az a jogszabályt más jogszabálytól egyértelműen elhatárolja.”*

A JsZR. 10. §-ához fűzött Kommentár is rögzíti, hogy a *„jogszabály címével szemben alapvető követelmény, hogy legyen rövid, tömör és jellemző, fejezze ki a jogszabály tartalmának lényegét. Már itt fel kell hívni a figyelmet arra, hogy a jogszabály címe semmilyen körülmények között nem módosítható (...).*

A szabályozási szintnek megfelelően a törvények esetében általában általánosabb, míg az alacsonyabb szintű jogszabályok esetében pontosabban és részletesebben meghatározott címet kell adni. Ügyelni kell arra is, hogy az ugyanazon törvényhez kapcsolódó, az abban foglalt felhatalmazó rendelkezések alapján kiadott rendeletek egymástól jól elhatárolóak legyenek. Ha például a gyógyfürdőkről szóló törvény egyik felhatalmazó rendelkezése alapján ki kell adni a társadalombiztosítás által támogatott gyógyfürdőellátások kiszolgáltatásának szakmai követelményeiről, valamint az ellátásokhoz nyújtott társadalombiztosítási támogatás elszámolásának rendjéről szóló rendeletet, úgy a rendeletnek nem lehet a gyógyfürdőzésről címet adni, hisz ezzel – bár a cím kétségtelenül tömör – nem határoztuk meg a rendelet speciális jellegét és a többi ehhez kapcsolódó rendeletekhez képest sem határolja el a többi rendelettől. Ehelyett megfelelő cím lehet: a gyógyfürdő-szolgáltatás társadalombiztosítási támogatással történő igénybevételeiről. Általánosságban megállapítható azonban, hogy a felhatalmazás alapján kiadott jogszabályok esetében a címnek tükröznie kell a felhatalmazó rendelkezésben foglaltakat.

A címben nem lehet a jogszabály tartalmát a maga teljességében kifejezésre juttatni, így a lehető legtömörebb kifejezést kell használni.”

Mindezekre tekintettel az Ör. ellentétes a JsZR. 10. § (1) bekezdésében foglaltakkal is, tehát jogszabálysértő. Mivel az Ör. címe nem módosítható a Jat. 8. § (2) bekezdésének b) pontja alapján, az Ör. nem alkalmas arra, hogy Ávt. 49. § (6) bekezdésében rögzített jogalkotási kötelezettség teljesítése megállapítható legyen, mindebből pedig következik, hogy **a Képviselő-testület mulasztásos törvénysértést tart fenn, mert nem alkotott rendeletet az Ávt. 46. § (6) bekezdésében rögzített felhatalmazás alapján.**

Az Ör. bevezető része egyúttal olyan felhatalmazó rendelkezésre utal jelenleg is, amely törvényt a jogalkotó már hatályon kívül helyezett.

2. A Jszer.52. § (1)-(2) bekezdése az alábbiakat rögzíti:

„52. § (1) A rendelet tervezete bevezető részt tartalmaz.

(2) A bevezető rész

a) a jogszabály megalkotásához szükséges – az ebben az alcímben meghatározott – érvényességi kellékek felsorolását és

b) a jogalkotás aktusára utaló kifejezést foglalja magában.”

A Jszer. 53. § (2) bekezdése értelmében:

„53. § (...) (2) Eredeti jogalkotói hatáskörben megalkotni tervezett helyi önkormányzati rendelet esetében az önkormányzat eredeti jogalkotói hatáskörét megállapító rendelkezésként az Alaptörvény 32. cikk (2) bekezdését kell megjelölni.”

A Jszer.54. § (1) bekezdése rögzíti továbbá, hogy:

„54. § (1) A nem eredeti jogalkotói hatáskörben megalkotni tervezett rendelet bevezető részében egyértelműen meg kell jelölni a jogszabály egyes rendelkezéseinek a megalkotásához szükséges valamennyi olyan felhatalmazó rendelkezést megállapító jogszabályi rendelkezést, amely alapján a rendeletet kiadják.”

A Jszer. 54. § (1) bekezdéséhez fűzött Kommentár az alábbiakat rögzíti:

„Ha jogszabály megalkotására a felhatalmazást egy magasabb szintű jogszabály adja meg, akkor érvényességi kellék az, hogy a megalkotásra kerülő jogszabály feleljen meg a felhatalmazást adó jogszabály felhatalmazó rendelkezésében foglalt követelményeknek. Ilyen esetben az összes olyan felhatalmazó rendelkezést meg kell jelölni a jogszabálytervezet bevezető részében, amely alapján a rendeletet megalkotják. Több felhatalmazás esetén azt is meg kell jelölni, hogy a jogszabálytervezet mely rendelkezését melyik felhatalmazó rendelkezés alapján alkotják meg.”

Amiként azt a **Kúria 28/2015. számú közigazgatási elvi határozata** is rögzíti, a „Kúria megítélése szerint a felhatalmazó rendelkezések önkormányzati rendelet bevezetőjében való pontos megjelölése az önkormányzati rendeletalkotás fontos garanciája, mert ahogy a Kúria korábbi döntésében megállapította, ez alapján lehet eldönteni, hogy az önkormányzati rendelet igazodik-e a felhatalmazó jogszabály által elérendő célhoz, tárgyhoz és keretekhez. A **Köf.5.021/2013/4. számú határozat** szerint »a végrehajtási jelleggel megalkotott önkormányzati rendelet esetében azonban a felhatalmazó jogszabály megjelölése érvényességi kellék, mert az önkormányzat csak annak közbejöttével válik normaalkotóvá. Önálló cél hiányában igazodik a felhatalmazó jogszabály által elérendő célhoz, tárgyhoz és keretekhez.«”

Fentiekre tekintettel a végrehajtási jelleggel megalkotott önkormányzati rendelet kizárólag abban az esetben képes joghatás kiváltására, ha a tervezett rendelet bevezető részében egyértelműen megjelölésre kerül a jogszabály egyes rendelkezéseinek a megalkotásához szükséges valamennyi olyan felhatalmazó rendelkezés, amely alapján a rendeletet kiadják.

Tekintettel arra, hogy a Képviselő-testület az Ávt. 49. § (6) bekezdésében rögzített felhatalmazás alapján köteles rendeletet alkotni, bevezető részének tartalmára a Jszer. 55. § (1) bekezdése és (5) bekezdése is irányadó.

A Jszer. 55. § (1) és (5) bekezdése értelmében:

„55. § (1) A bevezető részben a rendeletalkotásra felhatalmazást adó rendelkezés vagy az eredeti jogalkotói hatáskört megállapító rendelkezés után meg kell jelölni azt a feladatkört megállapító jogszabályi rendelkezést, amely alapján a jogszabályt kiadják.

(...)

(5) Önkormányzati rendelet bevezető részének a megszövegezésekor az önkormányzat feladatköröként az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdés megfelelő pontját, a helyi önkormányzatokról szóló törvénynek a feladatkört megállapító rendelkezését vagy más törvénynek a feladatkört megállapító rendelkezését kell feltüntetni.”

A Jszt. 55. §-ához fűzött Kommentár rögzíti:

„A felhatalmazó rendelkezések mellett a feladatkör megléte is érvényességi kelléke a jogszabály megalkotásának. A jogalkotás aktusát a jogalkotás jogosultjai vonatkozásában az Alkotmány ahhoz köti, hogy azok a jogalkotási eljárás során feladatkörükben járjanak el. Ezt a szabályt a Kormány tekintetében az Alkotmány 35. § (2) bekezdése (A Kormány a maga feladatkörében rendeleteket bocsát ki, és határozatokat hoz.), a Magyar Nemzeti Bank elnöke vonatkozásában az Alkotmány 32/D. § (4) bekezdése (A Magyar Nemzeti Bank elnöke külön törvényben meghatározott feladatkörében rendeletet bocsát ki), a Kormány tagjai vonatkozásában az Alkotmány 37. § (3) bekezdése (A Kormány tagjai törvényben vagy kormányrendeletben kapott felhatalmazás alapján feladatkörükben eljárva rendeletet adnak ki), a helyi önkormányzatok esetében pedig az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdése (A helyi képviselőtestület a feladatkörében rendeletet alkothat) tartalmazza.

A feladatkört közvetlenül a felhatalmazást rögzítő rendelkezést, illetve az eredeti jogalkotói hatáskörre való hivatkozást követően kell a bevezető részben megjelölni.”

A fentiekből következik, hogy az önkormányzati rendelet bevezető részében a felhatalmazó rendelkezés, rendelkezések után meg kell jelölni a feladatkört megállapító jogszabályi rendelkezést is. Mind a felhatalmazó rendelkezés, mind pedig a feladatkört megállapító rendelkezés pontos megjelölése érvényességi kelléke tehát az önkormányzati rendeletnek.

Mindezekre tekintettel is megállapítható, hogy **az önkormányzat az ebrendészeti hozzájárulás tárgykörének törvény által előírt szabályozását elmulasztotta.**

Mindezek mellett **az Ör. bevezető része azért sem felel már meg a hatályos jogszabályoknak, mert nem tartalmaz feladatkört megállapító rendelkezést sem,** mely pedig a jogszabály érvényességi kellékei közé tartozik.

Felhívom ezért a figyelmet, hogy az ebrendészeti hozzájárulást szabályozó 10/2015. (VIII. 28.) önkormányzati rendelet is az Alaptörvény 32. cikk (2) bekezdését nevesíti az önkormányzat feladatköréeként, jöllehet ezen rendelkezés az eredeti és nem a származékos jogalkotói hatáskörben megalkotott rendeletek érvényességi kelléke, egyúttal nem jelölhető meg az önkormányzati rendelet feladatköréeként – kizárólag az eredeti jogalkotói hatáskörben megalkotott rendeletek felhatalmazó rendelkezéseiként.

Fentiekre tekintettel sem az Ör. bevezető része, sem a 10/2015. (VIII. 28.) önkormányzati rendelet bevezető része nem felel meg a Jszt. 52. § (1)-(2) bekezdésében, 53. § (2) bekezdésében, 54. § (1) bekezdésében, valamint 55. § (1) és (5) bekezdésében rögzített kritériumoknak sem.

3. A jelen törvényességi felhívásom I. pont 1. alpontjában előadottakra tekintettel felhívom a figyelmet, hogy a Jat. 8. § (2) bekezdésének b) pontja értelmében az önkormányzati rendeletek bevezető része már módosítható, azonban ezen jogszabályi könnyítés nem terjed ki az önkormányzat rendeletének címét illető módosítás lehetőségére, illetőleg a 2019. előtt megalkotott rendeletekre.

„A Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről” szölvő 5/2019. (III. 13.) IM rendelet (a továbbiakban: 5/2019. (III. 13.) IM rendelet) 11. § (2) bekezdése szabályozza, hogy az önkormányzati rendeletek megjelölése mit foglalhat magában. Ennek értelmében az önkormányzati rendelet megjelölése, annak kihirdetése során – az alábbi sorrendben –

- a) a rendelet megalkotójának teljes megjelölését,*
- b) a rendelet sorszámát arab számmal,*
- c) a „/” jelet,*
- d) a rendelet kihirdetésének évét arab számmal,*
- e) zárójelben a rendelet kihirdetésének hónapját római számmal és napját arab számmal,*
- f) az „önkormányzati rendelete” kifejezést és*

g) a rendelet címét foglalja magában.«

Tekintettel arra, hogy az Ör. megjelölése tartalmazza „a számú” kifejezést is, a megjelölés jogszabálysértő, mert a hatályos jogszabályi környezetben az önkormányzati rendeletek megjelölése már csak az 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 11. § (2) bekezdésében foglaltakat foglalhatja magában.

Ezen jogszabálysértés kizárólag új – egyúttal az Ávt. 49. § (6) bekezdése alapján megalkotott – önkormányzati rendelet révén orvosolható.

4.1. Az Ör. 2. § (1)-(2) bekezdése és (7) bekezdése definiálja a *haszonállat fogalmát* és meghatározza annak csoportjait is, illetőleg egyéb rendelkezéseket állapít meg, de erre az Ávt. 49. § (6) bekezdése alapján, illetőleg származékos jogalkotói hatáskörben eljárva nincsen felhatalmazása.

A tárgykört részletesen szabályozzák magasabb szintű jogszabályok, nevezetesen „*a mezőgazdasági haszonállatok tartásának állatvédelmi szabályairól*” szóló 32/1999. (III. 31.) FVM rendelet (a továbbiakban: 32/1999. (III. 31.) FVM rendelet), valamint „*az állattenyésztésről*” szóló 188/2019. (VII. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet).

Fentiekre tekintettel felhívom a figyelmet, hogy a Jat. 3. §-a értelmében:

„3. § Az azonos vagy hasonló életviszonyokat azonos vagy hasonló módon, szabályozási szintenként lehetőleg ugyanabban a jogszabályban kell szabályozni. A szabályozás nem lehet indokolatlanul párhuzamos vagy többszintű. A jogszabályban nem ismételtető meg az Alaptörvény vagy olyan jogszabály rendelkezése, amellyel a jogszabály az Alaptörvény alapján nem lehet ellentétes.”

A Kúria Önkormányzati Tanácsának Köf. 5.030/2013/4. számú határozata rámutat arra, hogy az ügynevezett vegyes jogszabály-szerkesztés magában hordozza a jogellenesség kockázatát, mivel az önkormányzati rendeleti szabályozás normaszövegének és a magasabb szintű jogszabály normaszövegének egyidejű alkalmazása előidézheti a normatartalom sérelmét:

„A Jat. 3. §-a értelmében „(...) A jogszabályban nem ismételtető meg az Alaptörvény vagy olyan jogszabály rendelkezése, amellyel a jogszabály az Alaptörvény alapján nem lehet ellentétes”. Mivel az önkormányzati rendelet az Alaptörvény 32. cikk (3) bekezdése értelmében más jogszabállyal nem lehet ellentétes [Alaptörvény T) cikk], ezért a Jat. hivatkozott rendelkezése értelmében az önkormányzati rendelet más jogszabály – ideértve az önkormányzati rendeleteket is – rendelkezését főszabály szerint a jogellenesség kockázata nélkül nem ismételtető meg. Az ún. vegyes jogszabály-szerkesztési megoldás – tehát ahol a jogszabály rendelkezéseinek megismétlése nem vezet az önkormányzati rendelet jogellenességére – a Kúria jogértelmezési gyakorlata szerint abban az esetben törvényes, amennyiben azt az értelmezhetőség, azaz a jogbiztonság feltétlenül megköveteli [Köf.5.056/2012, MK 169. szám, 28118].”

A vegyes jogszabályszerkesztés a Kúria állásfoglalása szerint törvénysértő, amennyiben úgy valósul meg, hogy magában hordozza a jogbiztonság sérelmét.

Mindezekre tekintettel az Ör. 2. § (1)-(2) bekezdése és (7) bekezdése a Jat. 3. §-ában szabályozott vegyes jogszabályszerkesztés tilalmába ütközik.

4.2. Az Ör. 2. § (3) bekezdése definiálja a „*kedvtelésből tartott állat*” fogalma alá tartozó állatokat, jóllehet a fogalmat „*a kedvtelésből tartott állatok tartásáról és forgalmazásáról*” szóló 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet) 1. § (2) bekezdésének a) pontja már szabályozza, a következők szerint:

„1. § (...) (2) a *kedvtelésből tartott állat*: a rendszertani besorolásától függetlenül minden olyan állat, amelyet nem kizárólag tudományos kutatás, állati eredetű termék előállítás, igavonás, teherhordás, természetvédelem, géntartalék- védelem és – eb és macska kivételével – közcélú bemutatás céljából tartanak, tenyésztnek, forgalmazznak, továbbá az az állat, amelyet más

kedvtelésből tartott állat táplálása céljából tartanak és szaporítanak, valamint a nem gazdasági céllal tartott haszonállat, és a vadászatra használt állat;"

Mindezekre tekintettel az ÖR. 2. § (3) bekezdése a Jat. 3. §-ában szabályozott vegyes jogszabályszerkesztés tilalmába ütközik.

4.3. Az ÖR. 2. § (4)-(6) bekezdései a *veszélyes állatokra* vonatkozóan állapít meg szabályokat, jöllehet a tárgykört már magasabb szintű jogszabályok leszabályozzák, így többek közt az Ávt. 20-24/F. §-ai, melynek következtében az ÖR. nevezett szabályozása a Jat. 3. §-ában szabályozott vegyes jogszabályszerkesztés tilalmába ütközik.

5. Az ÖR. 3 §-a értelmében az állatok tartásával kapcsolatos igazgatási feladatokat a jegyző látja el. Az Ávt. 49. § (3) bekezdésének b) pontja értelmében ugyanakkor Magyarország Kormánya (a továbbiakban: Kormány) felhatalmazást kapott arra vonatkozóan, hogy rendeletben megállapítsa *„az állatvédelmi hatóság kijelölését, valamint az állatok nyilvántartásával kapcsolatos részletes feladat- és hatáskörét...”*.

Az Ávt. 49. § (3) bekezdésének b) pontjában kapott felhatalmazás alapján a Kormány alkotta meg *„a földművelésügyi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről”* szóló **383/2016. (XII. 2.) Korm. rendeletet (a továbbiakban: 383/2016. (XII. 2.) Korm. rendelet)**. A 383/2016. (XII. 2.) Korm. rendelet 5. §-a a következőket rögzíti:

„5. § (1) A Kormány állatvédelmi hatóságként

a) a minisztert,

b) a NÉBIH-et,

c) a Pest Megyei Kormányhivatalt,

d) az élelmiszerlánc-biztonsági és állategészségügyi hatáskörben eljáró megyei kormányhivatalt,

e) az élelmiszerlánc-biztonsági és állategészségügyi hatáskörben eljáró járási hivatalt (a továbbiakban ezen alcím tekintetében: járási hivatal),

f) a települési önkormányzat jegyzőjét, fővárosban a kerületi önkormányzat jegyzőjét, a Fővárosi Önkormányzat által közvetlenül igazgatott terület tekintetében a fővárosi főjegyzőt (a továbbiakban együtt: jegyző)

jelöli ki.

(2) Az állatvédelmi hatóságként eljáró Pest Megyei Kormányhivatal illetékessége az ország egész területére

Mindezekre tekintettel a Képviselő-testület nem hozhat rendeleti úton olyan szabályozást, mely szerint az állatok tartásával kapcsolatos igazgatási feladatokat a mindenkori jegyző látja el.

6. Az ÖR. 4-5. §-a az állattartás általános szabályairól rendelkezik, ugyanakkor az 5. § (1) bekezdése olyan rendelkezést tartalmaz, melyet magasabb szintű jogszabályok – az Ávt. 4-7. §-ai, valamint a 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 14. §-a – már szabályoznak, így e rendelkezések a Jat. 3. §-ában szabályozott vegyes jogszabályszerkesztés tilalmába ütköznek.

7.1. Az ÖR. 6-10. §-ai a mezőgazdasági haszonállatok tartásáról állapítanak meg rendelkezéseket, melyre a Képviselő-testület, mint jogalkotó, nem rendelkezik jogalkotási hatáskörrel, figyelemmel a jelen törvényességi felhívás **I. pont 4.2.** pontjában foglaltakra.

7.2. Az ÖR. 8. §-a szabályozza egyúttal az állattartásra szolgáló építmények létesítésére vonatkozó rendelkezéseket is, jöllehet *„az országos településrendezési és építési követelményekről”* szóló **253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: OTÉK)** 36. § (5) bekezdése rögzíti, hogy az állattartó építmények feltételeit – a közegészségügyi és az állategészségügyi, továbbá a környezetvédelmi követelmények figyelembe vételével – a *helyi építési szabályzat* állapíthatja meg.

Mindebből következik, hogy az OTÉK alapján az önkormányzat kizárólag az állattartó építmények elhelyezése tekintetében és kizárólag a helyi építési szabályzatban állapíthat

meg feltételeket. Mindezekre tekintettel az Ör. 8. §-a és 1. melléklete az OTÉK nevezett rendelkezéseibe ütközik.

8. Az Ör. 11. §-a a méhek tartásának szabályait rögzíti, erre vonatkozóan azonban nem rendelkezik a Képviselő-testület rendeletalkotási jogkörrel az Ávt. 49. § (6) bekezdése alapján, egyúttal a tárgykört magasabb szintű jogszabályok, „*a méhészettről*” szóló 15/1969. (XI. 6.) MÉM rendelet, valamint „*a méhállományok védelméről és a mézelő méhek egyes betegségeinek megelőzéséről és leküzdéséről*” szóló 70/2003. (VI. 27.) FVM rendelet, már szabályozzák, így az Ör. 11. § a Jat. 3. §-ában szabályozott vegyes jogszabályszerkesztés tilalmába is ütközik.

9. Az Ör. 13. §-a értelmében:

„13. § (1) Az eb tartója – a rendvédelmi szervek, nemzetbiztonsági szolgálatok, a büntetés-végrehajtási, vám- és pénzügyőr szervek, a határőrség kivételével – köteles az eb tartási helye szerint illetékes jegyzőnek bejelenteni, ha az eb

1. három hónapos kort elérte, (illetve tartásába három hónapnál idősebb eb került,)

2. tartási helye három hónapnál hosszabb időre megváltozott,

3. új tulajdonoshoz került,

4. elhullott vagy elveszett.

(2) Az (1) bekezdés c.) pontja esetében a változást az új tartási hely jegyzőjénél is be kell jelenteni. A bejelentés tartalmazza a veszettség elleni védőoltás legutolsó időpontját is.”

Az Ávt. 42/A. §-a ugyanakkor már a következőket szabályozza:

„42/A. § (1) A transzponderrel megjelölve tartható ebekről az állat tartója és más személyek jogainak, személyi biztonságának és tulajdonának védelme, valamint az ebrendészeti feladatok ellátása céljából nyilvántartást kell vezetni (a továbbiakban: ebnyilvántartás).

(1a) Az állatvédelmi hatóság a veszélyes ebek hatékony azonosítása érdekében az ebnyilvántartásban rögzíti az eb veszélyessé nyilvánításának tényét.

(2) Az ebnyilvántartásba való regisztrációért e törvény végrehajtására kiadott jogszabályban meghatározott díjat kell fizetni, mely díj az ebnyilvántartás működtetőjének a bevétele. Az eb transzponderrel történő megjelöléséért legfeljebb 3500 Ft összeg kérhető az állat tartójától, amely magában foglalja a transzponder árát, a beültetés díját és az ebnyilvántartásba való regisztráció díját.

(3) Az (1) bekezdés szerinti ebnyilvántartást az élelmiszerlánc-felügyeleti szerv működteti.

(4) Az ebnyilvántartásnak az alábbi adatokat kell tartalmaznia:

a) az eb tulajdonosának nevét, címét,

b) az ebtartó nevét, lakcímét, telefonszámát, elektronikus levélcímét,

c) az eb fajtáját vagy fajtajellegét vagy a keverék mivoltára való utalást, nemét, születési idejét, színét, hívónevét,

d) az eb tartási helyét,

e) a beültetett transzponder sorszámát, a beültetés időpontját, a beültetést végző szolgáltató állatorvos nevét, kamarai bélyegzője számát,

f) ivartalanított eb esetén az ivartalanítás időpontját, az ivartalanítást végző szolgáltató állatorvos nevét, kamarai bélyegzője számát,

g) az eb oltási könyvének számát, az azt kiadó szolgáltató állatorvos nevét, kamarai bélyegzője számát,

h) az eb veszettség elleni védőoltásainak időpontját,

i) az eb veszettség elleni védőoltásai során használt oltóanyagot, annak gyártási számát, valamint az oltást végző szolgáltató állatorvos nevét, kamarai bélyegzője számát,

j) a veszettség szempontjából aggályos eb megfigyelési státuszának tényét, időpontját,

k) kisállatútlevéllal rendelkező eb esetén az útlevél számát, kiállításának időpontját, a kiállító szolgáltató állatorvos nevét, kamarai bélyegzője számát,

l) az eb veszélyessé minősítésének tényére és időpontjára vonatkozó adatot,

m) elismert tenyésztő szervezet által törzskönyvezett eb esetén a származási igazolás másolatát.

(5) Az ebnyilvántartás működtetője jogosult kezelni a (4) bekezdésben meghatározott adatokat.

(6) Az eb tulajdonosa és tartója köteles a (4) bekezdés szerinti adatokat az eb transzponderrel történő megjelölését és regisztrációját végző állatorvos rendelkezésére bocsátani.

(7) Az ebnyilvántartás működtetője biztosítja a (4) bekezdés c), h) és l) pontja szerinti adatokhoz való nyilvános hozzáférést az állatba ültetett transzponder sorszáma alapján.

(8) Jogszabályban meghatározott közfeladat ellátása érdekében az ebnyilvántartás működtetője az ebnyilvántartáshoz

a) hozzáférést biztosít a települési, fővárosban a fővárosi kerületi és a fővárosi önkormányzat részére,

b) hozzáférést biztosíthat bíróság, ügyészség, nyomozó hatóság és más közigazgatási szerv részére.

(9) Az ebnyilvántartásban szereplő adatok tulajdonjogot nem igazolnak."

Az Ávt. 42/B. §-a pedig szabályozza a következőket:

„42/B. § (1) A tartás helye szerint illetékes települési, fővárosban a kerületi önkormányzat, illetve a fővárosi önkormányzat által közvetlenül igazgatott terület tekintetében a fővárosi önkormányzat ebrendészeti feladatainak elvégzése érdekében, illetve a veszettség elleni oltás járványvédelmi vonatkozásaira való tekintettel három évente legalább egy alkalommal ebösszeírást végez.

(2) Az ebösszeírás során a települési, fővárosban a kerületi önkormányzat, illetve a fővárosi önkormányzat által közvetlenül igazgatott terület tekintetében a fővárosi önkormányzat jogosult kezelni a 42/A. § (4) bekezdés szerinti adatokat.

(3) A települési, fővárosban a kerületi önkormányzat, illetve a Fővárosi Önkormányzat által közvetlenül igazgatott terület tekintetében a Fővárosi Önkormányzat az ebösszeírás alapján a (2) bekezdésben foglalt adatokat összeveti az ebnyilvántartásban rögzített adatokkal, és eltérés esetén adatot szolgáltat az ebnyilvántartás működtetőjének.

(4) Az ebnyilvántartás működtetőjének kérésére a Magyar Állatorvosi Kamara köteles a nyilvántartott ebekről adatot szolgáltatni.

(5) Az eb tulajdonosa és tartója az ebösszeírásakor köteles a (2) bekezdés szerinti adatokat a települési, fővárosban a kerületi önkormányzat, illetve a fővárosi önkormányzat által közvetlenül igazgatott terület tekintetében a fővárosi önkormányzat rendelkezésére bocsátani."

Fentiekre tekintettel az Ávt. már leszabályozza az Ör. 13. §-ában foglaltakat, mellyel az Ör. nem lehet ellentétes sem. Mindezekre tekintettel az Ör. 13. §-ában foglalt szabályozás a Jat. 3. §-ában szabályozott vegyes jogszabályszerkesztés tilalmába ütközik.

10. Az Ör. 14. §-a az alábbiakat szabályozza:

„14.§ (1) Belterületen engedély nélkül önálló ingatlanonként legfeljebb 3 db, három hónaposnál idősebb eb tartható. Háromnál több eb tartását az állattartó kérelmére a képviselő-testület határozatban engedélyezheti.

(2) Az ebet tulajdonosa úgy köteles tartani, hogy az közterületre kijutni, elkóborolni ne tudjon, anyagi kárt ne okozzon és senki testi épségét, egészségét ne veszélyeztesse.

(3) Harapós vagy támadó természetű ebet biztonságos módon, bekerített helyen kell tartani, és a ház bejáratára szembetűnő módon a harapós kutyára utaló figyelmeztető jelzést kell elhelyezni.

(4) Bekerítetlen ingatlanon ebet szabadon tartani tilos."

10.1. A Kúria Önkormányzati Tanácsának Köf.5.075/2013/4. számú határozatában rámutatott, miszerint a kedvtelésből tartott állatokra vonatkozó szabályok megalkotásánál figyelembe kell venni a 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 14. § (5)-(6) bekezdésében meghatározott ebtartási módszereket, továbbá érvényesülnie kell a 14. § (2) bekezdésében meghatározott elvnek, melynek értelmében a kedvtelésből tartott állatot úgy kell tartani, hogy az állat tartása lehetővé tegye annak természetes viselkedését, ugyanakkor a környező lakóközösség kialakult élet- és szokásrendjét tartósan és szükségtelenül ne zavarja.

Meg kell jelennie továbbá a 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 14. § (8) bekezdésében foglaltaknak, mely szerint a csoportosan tartott állatok esetében – hacsak az adott fajra vonatkozó tudományosan elfogadott ismeretekből más nem következik – a tartási helyet úgy

kell kialakítani, hogy mindegyik egyed versengés és agresszió nélkül egy időben hozzáférjen az etető-, itató-, fürdő-, pihenő-, és búvóhelyhez.

A **Kúria Önkormányzati Tanácsának Köf.5.075/2013/4. számú határozata** rögzíti továbbá, miszerint „*az Ávt. 49. § (6) bekezdése felhatalmazta az önkormányzatokat a kedvtelésből tartott állatok tartása szabályainak rendeleti meghatározására, de a magasabb jogszabályi előírásoknak a helyi rendeletben érvényesülni kell.*” Mindezekre tekintettel a Képviselő-testület nem állapíthat meg olyan rendelkezést, amely korlátozza a „három hónapnál idősebb eb” tartását 3 db, három hónapnál idősebb ebre, ugyanakkor nem veszi figyelembe a 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 14. § (2) bekezdésében, (4)-(6) és (8) bekezdéseiben foglaltakat.

Fentiekre tekintettel az Ör. 14. § (1) bekezdése nem összeegyeztethető a 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 14-16. §-ában foglaltakkal. Megjegyezni kívánom, hogy az Ör. 5. § (1) bekezdése valamennyi szaporulatra vonatkozik, jöllehet a 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 14. § (6) bekezdése és a 14. § (15) bekezdése is tartalmaz szaporulat vonatkozásában rendelkezéseket. Felhívom a figyelmet továbbá, hogy az Ávt. 4-5. §-a, valamint a törvény 8. §-a értelmében az *állattartó* törvényi kötelezettsége a *jó gazda* módjára eljárni, az állat szükségleteinek megfelelő életfeltételekről gondoskodni, az állat elhagyása, elűzése, kitétele pedig törvényileg tiltott.

10.2. Mindezek mellett „**a Polgári Törvénykönyvről**” szóló **2013. évi V. törvényben (a továbbiakban: Ptk.)** szabályozott tulajdonjog intézménye a kedvtelésből tartott állatokra is vonatkozik, így a Ptk.-ban szabályozott tulajdonjogot érintő szabályozásra a Képviselő-testület az Ávt. 49. § (6) bekezdésében rögzített rendeletalkotási jogköre keretében nem jogosult, így az Ör. 14. § (1) bekezdését e tény is törvénytörtővé teszi.

10.3. Különösen aggályos továbbá az Ör. 14. § (1) bekezdése azon oknál fogva is, hogy a Képviselő-testület *mérlegelési jogává teszi*, hogy az Mötv. 48. § (1) bekezdése szerinti *határozattal* döntsön arról, hogy engedélyezi-e vagy sem háromnál több eb tartását.

Mindez aggályos egyrészt azért, mert nem határoz meg mindenkire kötelező, az egyenlő bánásmódot biztosító feltételeket. Az Ávt. 49. § (6) bekezdése rendeletalkotási felhatalmazást adott a Képviselő-testületnek arra vonatkozóan, hogy szabályozza a kedvtelésből tartott állatok tartásának szabályait, de ezen felhatalmazásból nem következik az a jogosultság, hogy egyéni ügyekben határozattal eldöntse a testület a háromnál több eb tartásának jogát.

Mindezekre tekintettel a Képviselő-testület a rendeletalkotási jogkörén túlterjeszkedett, azaz az Ör. 14. § (1) bekezdése törvénytörtő.

10.4. Törvénytörtő az Ör. 14. § (1) bekezdése azért is, mert sérti a *normavilágosság követelményét is*, tekintettel arra, hogy nem rendelkezik a címzettek számára egyértelműen megállapítható és értelmezhető szabályozási tartalommal, melyet a Jat. 2. § (1) bekezdése egyértelműen előír.

10.5. Az Ör. 14. § (1) bekezdésének azon rendelkezése, mely a Képviselő-testület számára határozathozatali jogkört biztosít, nem felel meg továbbá „*az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról*” szóló **2003. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Ebktv.)** 4. 1. §-ában, 2. §-ában és 4. § b) pontjában foglalt követelményeknek sem, mely előírás értelmében *a helyi önkormányzat és szervei is kötelesek az egyenlő bánásmód követelményére vonatkozó, külön jogszabályokban meghatározott rendelkezéseket az Ebktv. rendelkezéseivel összhangban alkalmazni.*

10.6. Az Ávt. 4. §-a és 5. § (1) bekezdése az alábbiakat rögzíti:

„*4. § (1) Az állattartó köteles a jó gazda gondosságával eljárni, az állat fajának, fajtájának és élettani szükségleteinek megfelelő életfeltételekről gondoskodni.*”

(2) Az állat életfeltételeinek kialakításánál tekintettel kell lenni korára, nemére és élettani állapotára. Biztosítani kell az egymásra veszélyt jelentő, egymást nyugtalanító állatok elkülönített tartását.

(3) Az állattartónak gondoskodnia kell az állat igényeinek megfelelő rendszeres, de legalább napi egyszeri ellenőrzéséről.

5. § (1) Az állattartó gondoskodni köteles az állat megfelelő és biztonságos elhelyezéséről, szakszerű gondozásáról, szökésének megakadályozásáról."

A vegyes jogszabályszerkesztés a Kúria gyakorlata szerint törvénysértő, amennyiben úgy valósul meg, hogy magában hordozza a jogbiztonság sérelmét. Az Ör. 14. § (2) és (4) bekezdése bizonyos eltérésekkel, de olyan jogszabályi rendelkezéseket ismételnék meg, amelyekkel az Ör. nem lehet ellentétes, ugyanakkor az Ör. értelmezhetősége azok megismétlését nem követeli meg.

Mindezekre tekintettel az Ör. 14. § (2) bekezdése és (4) bekezdése – az Ávt. 4. §-ában, 5. § (1) bekezdésében foglalt szabályozásra figyelemmel – a Jat. 3. §-ban szabályozott vegyes jogszabályszerkesztés tilalmába ütközik, tehát jogszabálysértő.

10.7. Az Ávt. 24/A. § (2)-(4) bekezdése egyértelműen rögzíti, hogy a törvény az állatvédelmi hatóság által egyedileg veszélyesnek minősített ebet tekinti veszélyes ebnek. A veszélyesnek minősített eb kizárólag az állatvédelmi hatóság által kiadott engedéllyel, az e törvény végrehajtására kiadott jogszabályban meghatározott feltételekkel és módon, ivartalanítva és elektronikus azonosítóval (úgynevezett *transzponderrel*) megjelölve tartható.

A 383/2016. (XII. 2.) Korm. rendelet 5. § (1) bekezdése és 6. § (6) bekezdése alapján az élelmiszerlánc-biztonsági és állategészségügyi hatáskörben eljáró járási hivatal a kijelölt állatvédelmi hatóság.

A 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 17/H. § (1)-(3) bekezdése rögzíti továbbá:

„17/H. § (1) A veszélyes eb nyakörvén jól látható jelzést kell elhelyezni. A jelzés legalább öt centiméter átmérőjű korong, egyik oldalán az ebtartó neve, lakcíme, telefonszáma, a másik oldalán az eb hívóneve és a „Veszélyes!” felirat szerepel. A korong beszerzésének költségei az állat tulajdonosát terhelik.

(2) A veszélyes eb olyan megfelelően zárt, bekerített vagy elkerített helyen tartható, amely megakadályozza az ebnek a közterületre vagy szomszédos magánterületre történő, felügyelet nélküli kijutását, továbbá, hogy az eb embernek vagy állatnak sérülést okozzon.

(3) A veszélyes eb tartására szolgáló ingatlan be- és kijáratain jól olvasható „Vigyázat! Veszélyes eb!” feliratú táblát kell elhelyezni. A szöveg mellett jól látható, támadó ebet ábrázoló grafika feltüntetése szükséges. A táblát jól látható helyen kell elhelyezni.”

Fentiekre tekintettel adott ebet az illetékességgel rendelkező állat-egészségügyi hatáskörben eljáró járási hivatal jogosult – egyedileg – „veszélyes eb”-nek és nem „harapós kutya”-nak minősíteni.

Mindezekre tekintettel az Ör. 14. § (3) bekezdése az Ávt. 24/A. § (2)-(4) bekezdésébe, a 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 17/H. § (3) bekezdésébe, valamint a 383/2016. (XII. 2.) Korm. rendelet 5. § (1) bekezdésébe és 6. § (6) bekezdésébe ütköző módon állapít meg kötelezettségeket a címzettek számára, jogszabálysértő módon életre hívva a „harapós kutya” jogintézményét.

11.1. Az Ör. 15. §-a a következőket szabályozza:

„15. § (1) Tilos az ebet bevinni vagy beengedni élelmiszer üzletbe, vendéglátó egységbe, szórakozóhelyre, egészségügyi intézménybe, gyermekintézménybe és játszótérre.

(2) Közterületre ebet csak pórázon, harapós vagy támadó természetű ebet szájkosárral szabad kivinni. Az eb kísérőjének és a felszerelésének alkalmasnak kell lennie az eb megfékezésére.

(3) Az ebtulajdonos vagy az eb felügyeletével megbízott személy köteles gondoskodni arról, hogy az eb közterületet ne szennyezze, illetve köteles gondoskodni a keletkezett szennyeződés azonnali eltávolításáról.”

„A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről” szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabstv.) 254. § (2) bekezdése szerint az önkormányzatok 2012. május 31-ig kötelesek voltak hatályon kívül helyezni az önkormányzati rendeletekben meghatározott szabálysértési rendelkezéseket.

Az Alkotmánybíróság „a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 8. §-a és 143. §-a egyes szövegrészei alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványok elutasításáról” szóló **29/2015. (X. 2.) AB határozatában** (a továbbiakban: 29/2015. (X. 2.) AB határozat) megállapította, hogy a „Szabstv. (...) jelentős változásként a korábbi szabályozáshoz képest (...) megszüntette a szabálysértési tényállások háromszintű jogforrási szabályozását. Szabálysértési tényállás elsősorban a Szabstv. határoz meg; a 2012. április 15-én hatályát veszített, az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet helyébe nem lépett új szabályozás; az önkormányzati rendeleti szabálysértési tényállásokat a Szabstv. 254. § (2) bekezdése alapján a helyi önkormányzatok képviselő-testületei 2012. május 31-ig kötelesek voltak hatályon kívül helyezni.”

Az Alkotmánybíróság 29/2015. (X. 2.) AB határozatában megállapította továbbá, hogy a „(...) kialakult önkormányzati jogalkotási gyakorlat azt mutatta, hogy új magatartási szabályok normatív szabályozása mellett a helyi önkormányzatok képviselő-testületei a korábbi önkormányzati rendeleti szabálysértési tényállási szabályokat emelték át a tiltott, közösségellenes magatartások szabályozásakor, így a korábbi szabálysértési önkormányzati rendeletek szabályozása tovább élt.”

A Szabstv. 193. §-a az alábbiakról rendelkezik:

„193. § (1) Aki a felügyelete alatt álló kutya

- a) a település belterületén felügyelet nélkül bocsátja közterületre, vagy kóborolni hagyja,
- b) természeti és védett természeti területen, vagy vadászterületen – a vadászkutya és a triflakereső kutya kivételével – póráz nélkül elengedi vagy kóborolni hagyja,
- c) szájkosár és póráz nélkül közforgalmú közlekedési eszközön – segítő kutya kivételével – szállítja,
- d) vendéglátó üzlet kivételével élelmiszer-elárusító üzletbe, közfürdő területére vagy játszótérre – segítő kutya kivételével – beengedi, illetve beviszi, szabálysértést követ el.

(2) Aki veszélyes ebét nem zárt helyen tartja, vagy nem helyez el a ház (lakás) bejáratán a veszélyes ebre utaló megfelelő figyelmeztető táblát, szabálysértést követ el.

(2a) E § alkalmazásában segítő kutya a segítő kutya kiképzésének, vizsgáztatásának és alkalmazhatóságának szabályairól szóló rendelet szerinti segítő kutya.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt a közterület-felügyelő, természeti és védett természeti területen a természetvédelmi őr, helyi jelentőségű védett természeti területen az önkormányzati természetvédelmi őr, továbbá a mezőőr is szabhat ki helyszíni bírságot.”

A Szabstv. hatályos 193. §-a mellett **„a segítő kutya kiképzésének, vizsgáztatásának és alkalmazhatóságának szabályairól”** szóló **27/2009. (XII. 3.) SZMM rendelet (a továbbiakban: 27/2009. (XII. 3.) SZMM rendelet)** rendelet 9-10. §-a az alábbiakat rögzíti:

„9. § (1) A Fot. 7/A. § (1) bekezdésében meghatározott, a közszolgáltatásokhoz való egyenlő esélyű hozzáférés biztosítása érdekében a gazda és a kiképző (a továbbiakban együtt: segítő kutyát alkalmazó személy) jogosult a – (2) bekezdés szerinti kivétellel – segítő kutyával tartózkodni és a segítő kutyát használni a lakosság elől elzárt területek kivételével a Fot. 4. § f) pontja szerinti közszolgáltatást nyújtó szerv, intézmény, szolgáltató területén és egyébként, mindenki számára nyitva álló létesítményben (területen), így különösen

- a) közforgalmú tömegközlekedési eszközön,
- b) üzletben, ideértve az élelmiszert árusító üzletet és a vendéglátó üzletet is,
- c) bevásárlóközpontban,

- d) piacon,
- e) vásáron,
- f) szálláshelyen,
- g) játszótéren,
- h) egészségügyi, közművelődési, oktatási, szociális, gyermekjóléti, gyermekvédelmi intézményben,
- i) közfürdő területén,
- j) állatkertben,
- k) közterületen.

(2) Terápiás kutyával tartózkodni és terápiás kutyát használni a lakosság elől elzárt területek kivételével az (1) bekezdés h) pontja szerinti intézményben lehet.

(2a) A 4. § (1) bekezdés d) pontja szerinti tanúsítóval rendelkező személy jogosult arra, hogy a kiképzés alatt álló kutyával kiképzés céljából az (1) bekezdés szerinti létesítményben tartózkodjon.

(3) Mozgólépcsővel felszerelt létesítményben (területen) a segítő kutyát alkalmazó személy jogosult a segítő kutyával az üzemképes, álló mozgólépcsőt használni.

(4) A létesítmény (terület) fenntartója, üzemeltetője, tulajdonosa, illetve az általa megbízott személy a segítő kutyát akkor távolíthatja el a létesítményből (területről), ha a segítő kutya a létesítményben (területen) tartózkodók testi épségét veszélyeztető magatartást tanúsít.

10. § (1) Az alkalmazásban álló és az alkalmazásból kivont segítő kutyára a helyi önkormányzat ebtartást szabályozó rendeletében a kutyák számára és méretére vonatkozó előírásokat nem kell alkalmazni.

(2) A segítő kutyát alkalmazó személy szájkosár nélkül alkalmazhatja a segítő kutyát."

A „segítő kutya” fogalmát a 27/2009. (XII. 3.) SZMM rendelet 1. § b) pontja, valamint 2. § (1) bekezdése definiálja, az alábbiak szerint:

„1. § E rendelet alkalmazásában

(...)

b) segítő kutya: a fogyatékossgal élő személyt az egyenlő esélyű hozzáféréshez fűződő joga gyakorlásában, önálló életvitelének elősegítésében, illetve veszélyhelyzet elhárításában segítő, rehabilitációs, rehabilitációs feladatokat ellátó, a külön jogszabályban meghatározott állat-egészségügyi követelményeknek megfelelő kutya,

(...)

2. § (1) A segítő kutya típusa kiképzése és alkalmazhatósága szerint

a) vakvezető kutya: a látássérült személy vezetésére kiképzett kutya,

b) mozgáskorlátozott személyt segítő kutya: a mozgáskorlátozott személyt mindennapi tevékenységeinek ellátásában segítő feladatokra kiképzett kutya,

c) hangot jelző kutya: a hallássérült személy számára veszélyt vagy egyéb fontos információt jelentő hangok jelzésére kiképzett kutya,

d) rohamjelző kutya: az epilepsziával élő személy vagy más krónikus, rohamszerű állapotoktól veszélyeztetett személy számára a roham során segítséget nyújtó feladatokra kiképzett kutya,

e) személyi segítő kutya: a fogyatékos személyt önálló életvitelében segítő feladatokra kiképzett kutya,

f) terápiás kutya: a gyógypedagógiai, a szociális szolgáltatások területén pedagógiai, pszichológiai, pszichiátriai, konduktív pedagógiai rehabilitációs, illetve rehabilitációs folyamatban alkalmazott kutya lehet."

Az Ör. 15. § (1) bekezdése tehát – bizonyos eltérésekkel, de – a Szabstv. 193. § (1) bekezdésében, valamint a 27/2009. (XII. 3.) SZMM rendelet 9-10. §-aiban foglaltakat ismétli meg, amelyekkel az Ör. nem lehet ellentétes, ugyanakkor azt az Ör. értelmezhetősége nem követeli meg. A szabályozás ezért indokolatlanul párhuzamos. Mindezekre tekintettel az Ör. 15 § (1) bekezdése a Jat. 3. §-ban szabályozott vegyes jogszabályszerkesztés tilalmába ütközik – tehát jogsabálysértő.

11.2.A Szabstv. 196. § (1) bekezdése a következőket rögzíti:

„196. § (1) Aki

- a) a közterületet, a közforgalom céljait szolgáló épületet, vagy a közforgalmú közlekedési eszközt beszennyezi,*
  - b) a felügyelete alatt lévő állat által az a) pontban megjelölt helyen okozott szennyezés megszüntetéséről nem gondoskodik,*
- szabálysértést követ el.”*

Mindezek mellett az Ávt. 5. § (6) bekezdése rögzíti továbbá:

„5. § (...) (6) A kedvtelésből tartott állat ürülékét az állattartó a közterületről köteles eltávolítani”

Fentiekre tekintettel az Ör. 15. § (3) bekezdése – bizonyos eltérésekkel, de – a Szabstv. 196. § (1) bekezdésében és az Ávt. 5. § (6) bekezdésében foglaltakat ismétli meg, amelyekkel az Ör. nem lehet ellentétes, ugyanakkor azt az Ör. értelmezhetősége nem követeli meg. Mindezekre tekintettel az Ör. 15. § (3) bekezdése Jat. 3. §-ban szabályozott vegyes jogszabályszerkesztés tilalmába ütközik – tehát jogszabálysértő.

11.3.A 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 17. § (1)-(3) bekezdése az alábbiakat rögzíti:

„17. § (1) Belterület közterületén – kivéve az ebek futtatására kijelölt területet – ebet csak pórázon lehet vezetni. Közterületen ebet csak olyan személy vezethet, aki az eb irányítására, kezelésére és féken tartására képes.

(2) Közterületen az eb tulajdonosának biztosítania kell, hogy az eb sem más állatot, sem embert harapásával ne veszélyeztethessen.

(3) Szájkosarat használni a (2) bekezdésben foglaltak végrehajtása érdekében – ha törvény, kormányrendelet vagy miniszteri rendelet a szájkosár használatát nem írja elő – kizárólag az egyed jellemzően agresszív magatartásának ismerete esetén kell.”

Fentiekre tekintettel az Ör. 15. § (2) bekezdése a 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 17. § (1) bekezdésében foglaltak miatt a Jat. 3. §-ába ütköző módon párhuzamos jogalkotást realizál.

Mindezek mellett a 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 17. § (3) bekezdése rögzíti, hogy törvény, kormányrendelet vagy miniszteri rendelet szabályozhatja a szájkosár kérdését, azaz önkormányzati rendelet nem, így az Ör. 15. § (2) bekezdése jogszabálysértő, mert a szájkosár használatát is szabályozza.

13. Az Ör. 16. §-a értelmében:

„16.§ Az eb tulajdonosa köteles:

a.) minden három hónaposnál idősebb ebet – kísérleti célból tartott állatok kivételével – veszettség ellen beoltani, az alábbiak szerint:

- három hónapos kort elérteket 30 napon belül,*
- első oltást követően 6 hónapon belül,*
- ezt követően évenként;*

b.) az eboltási könyvet megőrizni, azt az oltást ellenőrző hatóság részére bemutatni, tulajdon átruházás esetén az új tulajdonosnak átadni;

c.) az eboltási könyv megrongálódása, elvesztése esetén az oltást végző állatorvostól pótlást kérni.”

Felhívom a figyelmet, hogy **„a veszettség elleni védekezés részletes szabályairól” szülő 164/2008. (XII. 20.) FVM rendelet (a továbbiakban: 164/2008. (XII. 20.) FVM rendelet) 4. §-a értelmében:**

„4. § (1) Az állattartó köteles:

a) minden három hónaposnál idősebb ebet – a tudományos-kutatási és laboratóriumi vizsgálati célból zártan tartott állatok kivételével – veszettség ellen saját költségén az állat állat-egészségügyi felügyeletét ellátó szolgáltató állatorvossal beoltatni az alábbiak szerint:

- aa) a három hónapos kort elérteket 30 napon belül,*
- ab) az első oltást követően 6 hónapon belül,*
- ac) ezt követően évenként;*

b) az oltási könyvet megőrizni, azt az immunizálás megtörténtét ellenőrző állat-egészségügyi hatóság felszólítására bemutatni, illetve tulajdonátruházás esetén az új tulajdonosnak átadni, továbbá biztosítani, hogy az oltási könyvet a közterületen az ebre felügyelő személy magánál tartsa az oltás érvényességének bizonyítása céljából;

c) az oltási könyv megrongálódása, elvesztése esetén az oltást végző állatorvostól nyolc napon belül az oltási könyv pótlását kéri;

d) az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletről szóló 2008. évi XLVI. törvény (a továbbiakban: Éltv.) 18. § (1) bekezdés g) pontjában leírtak szerint az oltás során közreműködni.

(2) Az ebek veszettség elleni védőoltásának hatósági felügyeletét a járási hivatal, a védőoltás beadása szakmai és etikai feltételeit a Magyar Állatorvosi Kamara (a továbbiakban: Kamara) határozza meg."

Fentiekre tekintettel az Ör. 16. §-a a Jat. 3. §-ában szabályozott vegyes jogszabályszerkesztés tilalmába ütközik, az eboltást a 164/2008. (XII. 20.) FVM rendelet már részletesen szabályozta.

14. Felhívom a figyelmet, hogy az Ávt. 48/A. § (3)-(4) bekezdése az alábbiakat rögzíti:

„48/A. § (...) (3) A települési – a főváros belterületén a fővárosi – önkormányzat kötelező feladata a település belterületén a kóbor állatok befogása. Az így befogott kóbor állat – amennyiben a befogástól számított 15 napon belül a kóbor állat tulajdonosa nem válik ismertté – az állam tulajdonába kerül. Az állatvédelmi hatóság gondoskodik az állat tulajdonjogának átruházásáról, ha ezt jogszabály kizárja vagy az eredménytelen, az állat végleges elhelyezéséről. Az elhelyezés eredménytelensége esetén – a külön jogszabályban meghatározott időtartam elteltével – az állat életét megengedett módon ki lehet oltani.

(4) Ha a kóbor állat tulajdonosa ismertté válik, a tulajdonos köteles az állatot visszavenni, valamint a befogásával és elhelyezésével kapcsolatos költségeket megtéríteni. Ha a tulajdonos az állatot nem veszi vissza, vagy az állat egészségét súlyosan veszélyeztető tartási körülmények miatt az állat a tulajdonos részére nem adható ki, az állatvédelmi hatóság – az addig felmerült költségek megtérítésére való kötelezés mellett – az állatot elkobozza, ezt követően gondoskodik az állat tulajdonjogának átruházásáról, ha ezt jogszabály kizárja vagy az eredménytelen, az állat végleges elhelyezéséről. Ha az állat végleges elhelyezése csak rendszeres költségfordítással biztosítható, a korábbi tulajdonos a jogsértés súlyától, ismétlődésétől függően legfeljebb 12 hónapra jutó költség fizetésére kötelezhető. Az elhelyezés eredménytelensége esetén – a külön jogszabályban meghatározott időtartam elteltével – az állat életét megengedett módon ki lehet oltani.”

Az Ör. 19 §-a bizonyos eltérésekkel, de az Ávt. 48/A. § (3)-(4) bekezdésében foglaltakat ismétli meg, amelyekkel az Ör. nem lehet ellentétes, ugyanakkor azt az Ör. értelmezhetősége nem követeli meg. A szabályozás ezért indokolatlanul párhuzamos.

Mindezekre tekintettel az Ör. 19. §-a Jat. 3. §-ban szabályozott vegyes jogszabályszerkesztés tilalmába ütközik. A kérdést a Képviselő-testület nem szabályozhatja, tehát jogszabálysértő.

15. Az Ör. 20. §-a az állati hullák ártalmatlanításáról rendelkezik, jöllehet a kérdést már szabályozza „az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletről” szóló 2008. évi XLVI. törvényből (a továbbiakban: Éltv.) 19. §-a, mely az alábbiakról rendelkezik:

„19. § (1) Az állati eredetű melléktermék – így különösen az elhullott állat tetemének – tulajdonosa saját költségén köteles annak elszállításáról, ártalmatlanná tételéről az e törvény végrehajtására kiadott jogszabályban, valamint az Európai Unió közvetlenül alkalmazandó jogi aktusaiban előírt módon gondoskodni. Az állati eredetű melléktermék tulajdonosa, illetve annak szállítását, kezelését, tárolását, feldolgozását, felhasználását vagy ártalmatlanítását végző minden üzemeltető az élelmiszerlánc-felügyeleti szerv felé az e törvény végrehajtására kiadott jogszabály szerinti éves jelentési kötelezettséget elektronikus úton köteles teljesíteni.

(2) Az (1) bekezdés szerinti kötelezettség

a) ha az állati eredetű melléktermék tulajdonosa ismeretlen vagy ismeretlen helyen tartózkodik, az állati eredetű melléktermék fellelési helye szerint illetékes települési (fővárosban

a kerületi, illetve a fővárosi önkormányzat által közvetlenül igazgatott terület tekintetében a fővárosi) önkormányzatot,

b) közterületen a települési (fővárosban a kerületi, illetve a fővárosi önkormányzat által közvetlenül igazgatott terület tekintetében a fővárosi) önkormányzatot,

c) közúton a közút kezelőjét terheli.

(3) A (2) bekezdés szerinti esetben a tulajdonos a felmerült költségeket köteles az önkormányzatnak, illetve a közút kezelőjének megtéríteni.

(4) Bejelentési kötelezettség alá tartozó állatbetegség (a továbbiakban: bejelentendő állatbetegség) megelőzése, felderítése és felszámolása során keletkezett állati eredetű melléktermék ártalmatlanná tételéről az élelmiszerlánc-felügyeleti szerv intézkedik."

Szabályokat állapít meg egyúttal „*a nem emberi fogyasztásra szánt állati eredetű melléktermékekre vonatkozó állategészségügyi szabályok megállapításáról*” szöveg **45/2012.**

(V. 8.) VM rendelet (a továbbiakban: 45/2012. (V. 8.) VM rendelet), melynek 9. §-a értelmében:

„9. § (1) Az elhullott kedvtelésből tartott állatok és a lófélék hullája

a) az állattartó ingatlanán, az elhullott lófélék hullájának kivételével, legfeljebb évi 100 kg össztömegig elföldelhető a 10. § (2) bekezdése szerinti feltételek betartásával,

b) a kedvtelésből tartott állatok kegyeleti temetőjében (a továbbiakban: kegyeleti temető) elföldelhető, vagy

c) engedélyezett kiskapacitású (mobil) égetőben vagy égetőműben elégethető, a 142/2011/EU bizottsági rendelet III. mellékletének III. fejezetével összhangban.

(2) Az (1) bekezdés c) pontja szerinti elégetést követően a hamvak az állattartó ingatlanán elföldelhetők.

(3) Kegyeleti temető létesítését az építésügyi hatóság engedélyezi az 1. mellékletben foglalt feltételek figyelembevételével.

(4) A kegyeleti temető működését a járási hivatal engedélyezi. Amennyiben az üzemeltető kéri, vizsgálni kell, hogy a kegyeleti temető alkalmas-e elhullott lófélék elföldeléssel való ártalmatlanítására.

(5) A kegyeleti temető csak a megyei kormányhivatal engedélyével bontható meg. A kegyeleti temetőt csak a bezárást követő 30 év elteltével, a megyei kormányhivatal engedélyével lehet más célra hasznosítani."

Az Ör. 20 §-a bizonyos eltérésekkel, de az Élvtv. 19. §-ában és a 45/2012. (V. 8.) VM rendelet 9. §-ában foglaltakat ismétli meg, amelyekkel az Ör. nem lehet ellentétes, ugyanakkor azt az Ör. értelmezhetősége nem követeli meg. A szabályozás ezért indokolatlanul párhuzamos.

Mindezekre tekintettel az Ör. 20. §-a Jat. 3. §-ban szabályozott vegyes jogszabályszerkesztés tilalmába ütközik. A kérdést a Képviselő-testület nem szabályozhatja, tehát jogszabálysértő.

16. Az Ör. 21. §-a az állattartásra vonatkozóan állapít meg eljárási szabályokat, ugyanakkor erre vonatkozóan a Képviselő-testület nem rendelkezik rendeletalkotási jogkörrel az Ávt. 49. § (6) bekezdésében foglaltak alapján.

17. Az Ör. 22. §-ában a jogalkotó tételesen rögzíteni kívánta azokat a magasabb szintű jogszabályokat, amelyeket az Ör. rendelkezéseivel együttesen alkalmazni kell, ugyanakkor erre vonatkozóan az Ávt. 49. § (6) bekezdése alapján nem rendelkezik rendeletalkotási jogkörrel.

II.

„*A helyi önkormányzatok törvényességi felügyeletének részletes szabályairól*” szöveg **119/2012. (VI. 26.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 7. § a) pontja** értelmében a törvényességi felhívás tartalmáról a Polgármester a Képviselő-testületet tájékoztatni köteles.

Felhívom továbbá a figyelmet a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.27.395/2019/12. számú ítéletében rögzítettekre, melynek értelmében a „polgármesternek, mint az ülés vezetőjének a törvényességi felhívások teljes tartalmáról kell tájékoztatnia a képviselő-testületet, a polgármester tájékoztatási kötelezettségének elmaradása, nem teljesítése joggal való visszaélést jelent.” Az Mötv. 81. § (3) bekezdés e) pontja értelmében **a Jegyző köteles jelzéssel élni** a Képviselő-testület tájékoztatásának elmaradása esetén.

Felhívom továbbá a figyelmet, hogy „az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról” szóló 2011. évi CXII. törvény (Info tv.) 37. § (1) bekezdése és 1. melléklet II. pont 8-9. alpontjai értelmében az önkormányzatnak a részére megküldött törvényességi felhívások teljes dokumentációját – teljes tartalmát – is közzé kell tennie a saját weboldalán, mely a veszélyhelyzet időtartama alatt is irányadó.

A Korm. rendelet 7. § a) pontja és az Mötv. 134. § (1) bekezdése alapján kérem, hogy a felhívásomban foglaltakat megvizsgálni, és az annak alapján tett intézkedésről a Nemzeti Jogszabálytár szolgáltatója által e célra kialakított informatikai rendszeren keresztül, jelen levelem válaszáként 2022. augusztus 15. napjáig tájékoztatni szíveskedjen.

A Korm. rendelet 9. §-a határozza meg, hogy a törvényességi felhívás mely esetekben minősül eredménytelennek:

- „9. § A fővárosi és megyei kormányhivatal törvényességi felhívása eredménytelen, ha az érintett*
- a) a törvényességi felhívásban foglalt határidő lejártáig nem tesz intézkedést a jogszabálysértés megszüntetése érdekében,*
  - b) által a törvényességi felhívásban foglaltak alapján tett intézkedés nem szünteti meg a jogszabálysértést, vagy újabb jogszabálysértést idéz elő,*
  - c) nem ért egyet a törvényességi felhívásban foglaltakkal, és az erről szóló tájékoztatást követően a fővárosi és megyei kormányhivatal megítélése szerint a jogszabálysértés továbbra is fennáll,*
  - d) a törvényességi felhívásban foglalt határidő lejártáig a fővárosi és megyei kormányhivatalt nem tájékoztatja.”*

Amennyiben a jogszabálysértés megszüntetésére nyitva álló határidő eredménytelenül telik el, az Mötv. 134. § (2) bekezdés alapján a kormányhivatal a törvényességi felügyeleti eljárás egyéb eszközeinek alkalmazásáról mérlegelési jogkörben dönt.

Felhívom a figyelmét arra, hogy a Korm. rendelet 2. § (5) bekezdése alapján a kormányhivatal a törvényességi felügyeleti eszközök alkalmazását addig folytatja, ameddig a jogszabálysértés nem kerül megszüntetésre.

Székesfehérvár, időbélyegző szerint

Tisztelettel:

Dr. Simon László